

2,53,34. Spr. (II) 7254. Bhāg. P. 6,14,15. Hit. 29,12. — Vgl. सुखोपविष्ट.

सुखामुख (सुख + मुख) n. sg. *Freuden und Leiden* M. 12,19.

सुखिता (von सुखिन्) f. *Wohlbehagen, das Gefühl der Lust*: मात्रे Çāk. 178, v. 1.

सुखिव (wie eben) n. dass. Vedāntas. (Allab.) No. 38.

सुखिन् (von सुख) adj. P. 5,2,131. 1) *Wohlbehagen empfindend, sich wohl befindend, wohl gedeihend, froh, glücklich* Suçr. 2,411,12. 425,15. Bhāg. 1,37. 5,23. MBh. 3,1792. 3057. R. 1,23,3. 2,53,11. 68,2. 4,40, 71. Kap. 4,11. fg. Megh. 3. Çāk. 61,17. Spr. (II) 252. 2123. 2455. 5595. 6171. 6467. 6751. 7032. 7150. Varāh. Bhā. S. 68, 7. 10 (Gegens. निःस्व). 21. 59. Bhā. 4,10 (गर्भ). 13,1. Kathās. 14,90. 21,3. 27,58. 28,162. 44,188 (vom Vorhergehenden zu trennen). Rāśa-Tar. 1,155. Mārk. P. 15,59. Prab. 68,10. Bhāg. P. 6,13,3. Saryadarśanas. 120,22. Pāñāt. 262,10. Hit. 21,4. 44,7. 78,3. 133,12. सुखिस्वभाव *ein frohes, glückliches Naturell* 106,16. अत्यन्त° MBh. 13,1042. निकाम° Çūc. 4,54. रुकात्त° Kathās. 1,47. Verz. d. Oxf. H. 33,a,17. निर्भरनिद्रा° Hit. 85,7. 8. स° R. 3,79,43. Spr. (II) 6171. — 2) *bebaglich, Behagen bereitend*: मनोवतीनवास्त्रेषुसुखिनीमनयनिशाम् Kathās. 44,331.

सुखी adj. Decl. Vop. 3,61.

सुखीनल m. N. pr. eines Sohnes des Sukākshus Bhāg. P. 9,22,40.

— Vgl. सुखावल und सुखीवल.

सुखीललिता (!) f. N. pr. einer Jungfrau Tāran. 277.

सुखीवल m. = सुखावल, सुखीनल VP. 462 (vgl. Verz. d. Cambr. H. 6,5). Verz. d. Oxf. H. 40,b,15.

सुखेतर (सुख + इ°) n. pl. *Freuden und Leiden* Çvetāçv. Up. 1,1.

सुखेष्ठ (सुख loc. + स्थ) adj. *in Freuden lebend*: Çiva Çiv.

सुखेधित (सुख + इ°) adj. *in glücklichen Verhältnissen aufgewachsen, — gelebt habend* MBh. 5,1198. 14,2361.

सुखोच्छेद्य (सुख + उ°) adj. *leicht abzureissen, — auszurotten, — zu vernichten*: शिरीष, संसार Spr. (II) 6459. ein Feind 5559, v. 1. 7092. Kām. Nitis. 8,51 nach der Lesart des Comm.

सुखोत्सव (सुख + उ°) m. *Gatte (ein Fest der Lust)* Trik. 2,6,10.

सुखोदक (सुख + उ°) n. *laues Wasser* Ratnam. im ÇKDr. °प्रतप्त Suçr. 2,331,18. — Vgl. सुखसलिल, सुखाम्बु.

सुखोदय (सुख + उ°) 1) adj. (f. स्या) *Wohlbehagen —, Lust im Gefolge habend, Freuden —, Glück verhessend*: दुःख Spr. (II) 7075. अविद्यास 6952. काल MBh. 1,6047. बुद्धि 7439. नवस्येन्दोर्विम्बम् Z. d. d. m. G. 27,50. सु° देश R. Gorr. 1,31,20. स° M. 4,70. — 2) m. N. pr. eines Sohnes des Medhātithi, n. N. pr. des von ihm beherrschten Varsha Mārk. P. 53,28. fg.

सुखोदक (सुख + उ°) adj. (f. स्या) = सुखोदय M. 9,25. MBh. 3,11535. 16899. R. 2,48,15. 92,29 (101,32 Gorr.). 3,62,16. स° M. 4,176. 11, 10. 12,18. Bhāg. P. 5,14,15.

सुखोद्य (सुख + उद्य) adj. *leicht anzusprechen* M. 2,33.

सुखोपगम्य (सुख + उ°) adj. *leicht zugänglich*: eine Person Kām. Nitis. 15,49. *leicht zu erreichen*: उद्यान Mārk. 113,4.

सुखोपविष्ट (सुख + उ°) adj. *bebaglich —, bequem sitzend* MBh. 3, 2693. Hariv. 4569. R. 1,52,6. 5,11,18. Varāh. Bhā. S. 85,8. Hit. 8,15.

VII. Theil.

1. सुखोपाय (सुख + उ°) m. *ein leichtes Mittel* Comm. zu Bhāg. P. 11, 29,2. instr. mit *Leichtigkeit, ohne Mühe* Pāñāt. 211,10. 19.

2. सुखोपाय (wie eben) adj. (f. स्या) *leicht zu erlangen*: वृत्ति Spr. (II) 5664 (Conj.).

सुखोर्जिक m. = सर्जिका Natron Rāśa. im ÇKDr.

सुखोषित (सुख + उ°) adj. *der die Nacht gut zugebracht hat, einen behaglichen Aufenthalt gehabt habend* MBh. 3,3003. 10866. R. 2,92,5 (रञ्जनीम्). सु° 6. wohl fehlerhaft für सुखोचित *an Freuden gewöhnt* Hariv. 4833.

सुखोष्ण (सुख + उष्ण) adj. *lauwarm* Suçr. 2,27,9. 34,7. 21. 66,14. 346,14. गोमय 294,4.

सुखोष्य (सुख + उष्य von 5. वस्) adj. *wo man sich behaglich aufhalten kann*: वन Hariv. 3514.

सुख्य (von सुख), सुख्यति = सुख्य् gaṇa कण्डादि zu P. 3,1,27.

1. सुगं, सुगौ (6. सु + 1. गौ, गा) P. 3,2,48, Vārt. 3 (सुग अधिकारो). 1) adj. a) *leicht gangbar, wegsam*: ein Pfad RV. 1,35,11. 41,4. 8,31,13. 2,27,6. कृपोति विश्वा सुपथा सुगानि 6,64,1. सुगान्यथः कृणुहि देवानानां 10,51,5. AV. 14,2,8. TBr. 3,1,2,10. fg. Lāṭṭ. 4,1,5. भृगुक् *leicht zugänglich* Kathās. 39,51. — b) *leicht zu erreichen* RV. 1,165,8. भेषज TS. 1,8,6,2. द्विष्टमस्य कृधी सुगम् 6,51,13. 10,63,7. न सुगं दुष्कृते भुवम् so v. a. *ich will es dem Uebelthäter nicht leicht machen* 86,5. अगम्यं मन्यते सुगम् Spr. (II) 41. — 2) n. a) *Wegsamkeit, guter Pfad; glücklicher —, leichter Fortgang* (Gegens. दुर्ग) RV. 1,42,7. 43,6. सदमित्रः सुगं कृधि 106,5. 5,54,6. दुष्कृते मा सुगं भूत् 7,104,7. 8,47,11. पिपितु नो अति द्वेषास्यस्यमा सुगेभिः 2,27,7. सुगेभिर्धित्यध्वनः 8,27,17. 10,85,32. सुगेषूत दुर्गेषु पथिक्त् 6,21,12. पुत्स्वस्मन्यं मदि वरिवः सुगं कः 44,18. VS. 8,18 (vgl. AV. 7,97,4). — b) *faeces* Çabda. im ÇKDr.

2. सुग (6. सु + 2. ग) adj. *schön singend* Bhāg. P. 10,12,34.

सुगण् künstliches adj. von गण्य् mit सम् Schol. zu P. 3,2,75. 8,3, 32. zu AV. Prāt. 3,27. Vop. 2,36.

सुगण (6. सु + गण) 1) m. N. pr. eines Rāgāputra Kathās. 47,87. 89. — 2) f. स्या N. pr. einer der Mütter im Gefolge Skanda's (neben गणा) MBh. 9,2645.

सुगणक (6. सु + गण°) m. *ein guter Astronom*: °ज्ञानाधिराज (ज्ञान-धिराज gedr.) N. pr. eines Mannes Verz. d. Oxf. H. 132,a, No. 240.

सुगत (6. सु + गत) 1) adj. als Erkl. von सुवित Nir. 4,17. a) *einen guten Gang habend, gut laufend*: Zugtiere Varāh. Bhā. S. 61,12. — b) *dem es gut ergangen ist, der es sich hat wohl gehen lassen* Spr. (II) 7389. — 2) m. a) *ein Buddha* (vgl. तथगत) AK. 1,1,4,3. 3,4,4,6. H. 232. Halā. 1,85. Burnouf, Intr. 77. 626. Müller, SL. 102. Lalit. ed. Calc. 140,8. 208,12. 293,2. 400,7. Spr. (II) 6727. Kathās. 29,40. Prab. 49,8. Rāśa-Tar. 4,260. Pāñāt. 4,8,81 (neben बुद्ध). Wilson, Sol. Works 2,6. 37. Inschr. bei Colebr. Misc. Ess. 2,251. सुगतायतन Kathās. 13, 88. °शासन 72,95. °बिम्ब Rāśa-Tar. 4,259. °प्रतिमारीति 6,172. — b) = सौगत *ein Buddhist* Verz. d. Oxf. H. 253,b,7.

सुगतचेतना f. N. pr. eines Frauenzimmers Lot. de la b. l. 231.

सुगतमित्र m. N. pr. eines Mannes Vie de Hiouen-thsang 94.

सुगतावदान n. N. eines buddhistischen Sūtra Lot. de la b. l. 333.